

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΞΕΛΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α8-ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

**Θεσσαλονίκη: 11-1-2017
Αριθ. Απόφασης: 73**

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45-Θεσ/νικη
Ταχ. Κώδικας : 54630
Πληροφορίες : Κ. Μαβινίδου
Τηλέφωνο : 2313-333245
Fax : 2313-333258
E-Mail : ded.thess@n3.syzefxis.
gov.gr
Url : www.aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

Τις διατάξεις:

1.α. Του άρθρου 63 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) (Φ.Ε.Κ. 170Α'/26-07-2013).

β. Του άρθρου 17 παρ. 1 του ν. 4389/2016 (ΦΕΚ Α' 94).

γ. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του Ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69)

δ. Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».

ε. Της με αριθμό Δ6Α 1118225 ΕΞ 2013 / 24-07-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (Φ.Ε.Κ. 1.893Β'/2013) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».

στ. Της με αριθμό Δ6Α 1198069 ΕΞ 2013 / 30-12-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (Φ.Ε.Κ. 3.367Β'/2013) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

ζ. Της με αριθμό Δ.ΟΡΓ.Α. 1159205 ΕΞ 2014 Απόφασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (Φ.Ε.Κ. 3.250Β'/04-12-2014)

«Τροποποίηση και συμπλήρωση της με αριθμό Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 / 08-04-2014 Απόφασης του Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών ως προς τις Διευθύνσεις Στρατηγικού Σχεδιασμού και Οικονομικής Διοίκησης, Επίλυσης Διαφορών και Εφαρμογής της Φορολογικής Πολιτικής και Νομοθεσίας».

η. Της με αριθμό Δ.ΟΡΓ.Α. 1006534 ΕΞ 2015 (ΦΕΚ Β΄ 165/19-1-2015) Απόφασης της Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της καθ' ύλην αρμοδιότητας και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Γ.Γ.Δ.Ε., καθώς και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της ίδιας Διεύθυνσης και της καθ' ύλην αρμοδιότητας του Γραφείου Επανεξέτασης του ίδιου Τμήματος».

θ. Της με αριθμό Δ.ΟΡΓ.Α 1118063ΕΞ2016/05-08-2016 Απόφασης του Γ.Γ. της Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β΄ 2562/19-08-2016) με θέμα «Τροποποίηση της με αριθμό Δ6Α1058824ΕΞ2014/08-04-2014 Απόφασης του Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών, ως προς τις Δ.Ε.Δ. και Εσωτερικού Ελέγχου της Γ.Γ.Δ.Ε.».

ι. Της με αριθμό Δ.Ε.Δ. 1126366/ΕΞ2016/30-8-2016 (ΦΕΚ Β΄ 2759/1-9-2016) Απόφασης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

κ. Της ΠΟΛ 1002/31-12-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β΄ 55/16-01-2014).

2.Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3.Την από2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας με την επωνυμία «.» με ΑΦΜ:....., κατά της υπ' αριθμόν-/.....-2016 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου προστιθέμενης αξίας του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ....., διαχειριστικής περιόδου 1/1/2003 – 31/12/2003 και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

4.Την υπ' αριθμ. πρωτ./.....**2016 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.** διαχειριστικής περιόδου 1/1/2003 – 31/12/2003, ποσού **29.050,56 ευρώ** της οποίας ζητείται η ακύρωση.

5.Την από2016 έκθεση επανελέγχου Φ.Π.Α. της Δ.Ο.Υ.....

6.Την με ημερομηνία-**2016** Έκθεση Απόψεων του Προϊσταμένου της **Δ.Ο.Υ.**, ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών, με την οποία ζητείται η απόρριψη της υπό κρίση Ενδικοφανούς Προσφυγής.

7.Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α8-Επανεξέτασης της Υπηρεσίας μας όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από-2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της επιχείρησης «.», η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθμό .../....-2016, **Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α.** του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ....., επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας διαφορά Φ.Π.Α. ποσού 13.204,80 ευρώ, πλέον πρόσθετου φόρου ποσού 15.845,76, ήτοι συνολικό ποσό **29.050,56 ευρώ**, για την διαχειριστική περίοδο 01/01/2003 – 31/12/2003, λόγω μη αναγνώρισης προς έκπτωση του Φ.Π.Α. του ληφθέντος μερικώς εικονικού στοιχείου, ήτοι του με αριθμό 527B/20-3-2003 Τ.Π.Υ. έκδοσης Γυμναστικού Συλλόγου «....», καθαρής αξίας 73.360,00 ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 13.204,80 ευρώ, ήτοι συνολικής αξίας 86.564,80 ευρώ. Η ανωτέρω πράξη εκδόθηκε βάσει της από2016 έκθεσης επανελέγχου Φ.Π.Α. της Δ.Ο.Υ., σε εκτέλεση της υπ'αριθμ. .../....2015 εντολής μερικού ελέγχου του Προϊσταμένου της, η οποία εκδόθηκε σε αντικατάσταση της με αριθμό .../....-2013 εντολής ελέγχου.

Αιτία του επανελέγχου αποτέλεσαν τα νέα στοιχεία που περιήλθαν σε γνώση της φορολογικής αρχής σύμφωνα με την υπ' αριθμόν .../....-2012 έκθεση του Ειδικού Συνεργείου Ελέγχου που συστήθηκε με την υπ' αριθμόν 100315A/ΔΕ-Β/22-2-2007 απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και αφορά σε έλεγχο Κ.Β.Σ. του Γυμναστικού Συλλόγου «.....».

Η προσφεύγουσα εταιρεία, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της παραπάνω προσαλλόμενης πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους :

- 1) Η διαχειριστική περίοδος 1/1/2003 – 31/12/2003 έχει υποπέσει σε παραγραφή.
- 2) Η εφαρμογή του άρθρου 68 παρ.2 του Ν.2238/94 (Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος) είναι εσφαλμένη επί πράξεως επιβολής προστίμου για παράβαση διατάξεων τήρησης Βιβλίων και Στοιχείων, γιατί προϋποθέτει οριστικότητα της φορολογικής εγγραφής. Συνεπώς, ο επανέλεγχος Κ.Β.Σ. δεν είναι νόμιμος.
- 3) Η φορολογική αρχή δεν έχει το δικαίωμα να επανέλθει με επανέλεγχο σε περαιωθείσα διαχειριστική περίοδο. Ως προς το οικονομικό έτος 2004 (διαχειριστική περίοδος 1/1/2003 – 31/12/2003) η επιχείρηση έχει ήδη ελεγχθεί με τακτικό έλεγχο,

συνεπώς η χρήση λογίζεται «περαιωμένη», άρα επήλθε διοικητική επίλυση της διαφοράς αμετάκλητης ισχύος.

Η πράξη είναι πλημμελή, καθώς ο έλεγχος δεν παρέχει επαρκή αιτιολογία για την νομική βάση των παραβάσεων.

4)Παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας λόγω μη κατάσχεσης του φερόμενου ως μερικώς εικονικού φορολογικού στοιχείου και του αντίστοιχου βιβλίου της εταιρείας τους (άρθρο 36 Κ.Β.Σ.)

5)Η αποδιδόμενη στην εταιρεία παράβαση της λήψεως ενός μερικώς εικονικού στοιχείου είναι νόμω και ουσία αβάσιμη και ανατιολόγητη – ουδέποτε η εταιρεία υπέπεσε στην παράβαση που της καταλογίζεται. Ουδόλως αιτιολογείται η κρίση περί εικονικότητας. Η φορολογική αρχή δε στηρίζει πουθενά το συμπέρασμά της περί εικονικότητας του επίμαχου τιμολογίου και της αντίστοιχης συναλλαγής. Στοιχεία που αποδεικνύουν την πραγματοποίηση της επίμαχης συναλλαγής είναι ο τρόπος εξόφλησης του τιμολογίου και η ανυπαρξία άλλων καταβολών εκτός των τραπεζικών, η διαφήμιση εκατοντάδων εταιρειών στα γυμναστήρια του «.....», η αδυναμία προσδιορισμού της εικονικότητας εκ μέρους της φορολογικής αρχής και η σύγκριση της τιμολογιακής πολιτικής του με άλλους συλλόγους.

6)Η διαδικασία επανελέγχου δεν είναι νόμιμη, καθώς ο έλεγχος έλαβε χώρα κατά παράβαση της διάταξης του άρθρου 36 παρ.1 του Κ.Β.Σ., σύμφωνα με την οποία ο έλεγχος των βιβλίων και στοιχείων γίνεται στην επαγγελματική εγκατάσταση του επιτηδευματία, μετά από πρόσκληση του προϊσταμένου της.

7)η διαδικασία επανελέγχου και το πόρισμα αυτής προσκρούει ευθέως στην αρχή της αναλογικότητας.

8)Οι συνέπειες που τους καταλογίζει η προσβαλλόμενη εξαιτίας της αποδιδόμενης παράβασης της λήψης ενός μερικώς εικονικού φορολογικού στοιχείου εξισώνεται παράνομα με την περίπτωση της ολικής εικονικότητας φορολογικών στοιχείων.

9)Ως προς την επίμαχη φορολογία Φ.Π.Α. τυχάνουν εφαρμογής του Ν.4337/2015. Εφαρμογή της αναδρομικής εφαρμογής της ελαφρότερης διοικητικής κύρωσης στην υπό κρίση περίπτωση. Δηλαδή μόνο επιβολή προστίμου 50%.

10)Δυνάμει του τακτικού φορολογικού ελέγχου που πραγματοποιήθηκε από την Δ.Ο.Υ. για τη χρήση 2003, το ποσό που αναγνωρίστηκε ως δαπάνη αναφορικά με το επίμαχο υπ' αριθμ./2003 Τ.Π.Υ. περιορίστηκε κατά 10.000 ευρώ. Εσφαλμένα λοιπόν η φορολογική αρχή προέβη σε έκδοση πράξης επιβολής Φ.Π.Α. μην αναγνωρίζοντας ως εκπεστέα δαπάνη το σύνολο του ποσού του επίμαχου τιμολογίου

11)Παρανόμως η εταιρεία στερήθηκε του δικαιώματος να ενταχθεί στη ρύθμιση χρεών του Ν.4321/2015 και έτσι να κληθεί να καταβάλλει πρόσθετο φόρο σε

ποσοστό `120% επί του κύριου, λόγω καθυστέρησης του ελέγχου. Πρόκειται για παραβίαση των αρχών της ισότητας, της ίσης μεταχείρισης και της χρηστής διοίκησης.

Αναφορικά με τον πρώτο και τρίτο ισχυρισμό της προσφεύγουσας εταιρείας περί παραγραφής της ελεγχόμενης χρήσης και περί παράνομου ελέγχου σε χρήση που ελέγχθηκε με τακτικό φορολογικό έλεγχο, πρέπει αυτοί να απορριφθούν ως αβάσιμοι για τους παρακάτω λόγους:

Επειδή, από τις διατάξεις του άρθρου 72 παρ. 11 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, προστίμων, προϊσχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν.»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 57 παρ.1 και 2 του Ν.2859/2000 «1. Η Κοινοποίηση των πράξεων που προβλέπουν οι διατάξεις των άρθρων 49 και 50 του παρόντος δεν μπορεί να γίνει ύστερα από πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την υποβολή της εκκαθαριστικής δήλωσης ή της έκτακτης δήλωσης στις περιπτώσεις που δεν υπάρχει υποχρέωση για υποβολή εκκαθαριστικής ή η προθεσμία για την υποβολή αίτησης επιστροφής από τους αγρότες του ειδικού καθεστώτος του άρθρου 41. Μετά την πάροδο της πενταετίας παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για την Επιβολή του φόρου.

2. Κατ` εξαίρεση από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου μπορεί να κοινοποιηθεί πράξη και μετά την πάροδο πενταετίας, όχι όμως και μετά την πάροδο δεκαετίας εφόσον:

α) δεν υποβλήθηκε εκκαθαριστική δήλωση ή έκτακτη στις περιπτώσεις που δεν υπάρχει υποχρέωση για υποβολή εκκαθαριστικής,

β) η μη άσκηση του δικαιώματος του Δημοσίου για την Επιβολή του φόρου, εν όλω ή εν μέρει, οφείλεται σε πράξη ή παράλειψη από πρόθεση του υπόχρεου στο φόρο με σύμπραξη του αρμόδιου φορολογικού οργάνου,

γ) αφορά συμπληρωματική πράξη που προβλέπει η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 49»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 49 παρ. 3 του Ν.2859/2000 «Πράξη Προσδιορισμού του φόρου, και αν ακόμη έγινε οριστική, δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικής πράξης, αν από συμπληρωματικά στοιχεία που περιήλθαν οποιονδήποτε τρόπο σε γνώση του Προϊσταμένου ΔΟΥ, μετά την έκδοση της πράξης, εξακριβώνεται ότι ο φόρος που προκύπτει είναι μεγαλύτερος απ' αυτόν που προσδιορίζεται με την αρχική πράξη ή αν η δήλωση ή τα έντυπα ή οι καταστάσεις που τη συνοδεύουν αποδεικνύονται ανακριβή».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 72 παρ. 6 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «Για φορολογικές χρήσεις, περιόδους, υποθέσεις ή υποχρεώσεις για τις οποίες έως την2013 έχουν εκδοθεί οριστικά φύλλα ελέγχου ή οριστικές πράξεις προσδιορισμού ή καταλογισμού οποιουδήποτε φόρου, τέλους ή εισφοράς ή εκκαθαριστικά σημειώματα ή οποιαδήποτε άλλη συναφής πράξη, **ως νέο στοιχείο**, κατά την έννοια του άρθρου 25 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, **θεωρείται** οποιοδήποτε στοιχείο δεν τελούσε σε γνώση της αρμόδιας για τον τακτικό (οριστικό) έλεγχο φορολογικής αρχής, κατά το χρόνο διενέργειάς του.»

Επειδή, σύμφωνα με την υπ' αρ. 102/2001 γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ. (Πολ.1100/2001) «Ιδιαίτερα δε συμπληρωματικό στοιχείο, δέον να θεωρηθεί επί εικονικών τιμολογίων η περιέλευση στοιχείων στον αρμόδιο Οικ. Έφορο και μετά την οριστικοποίηση της εγγραφής από έκθεση άλλης οικ. Εφορίας ή στοιχεία τρίτων επιχειρήσεων ή και άλλα έγγραφα όταν αποδεικνύεται η εικονικότητα των τιμολογίων και στοιχείων, έστω και αν αυτά ήταν στην διάθεση του Οικ. Εφόρου καθ' όσον γι' αυτά δεν είχε ενεργηθεί υπόνοια για την εικονικότητά τους κατά την συμβιβαστική επίλυση ούτε ήταν δυνατή άνευ των σχετικών διασταυρώσεων η ανακάλυψη της εικονικότητας, γενομένη σε μεταγενέστερο χρόνο, και τα στοιχεία αυτά συνιστούν οπωσδήποτε νέα στοιχεία αφού έχουν διαφορετικό ουσιαστικό περιεχόμενο από το εμφανιζόμενο στα στοιχεία τους και μπορούν να δικαιολογήσουν την έκδοση συμπληρωματικής πράξεως (Διοικ. Εφ. Ιωαννίνων 245/98 και σκέψεις ΣΤΕ 1426/2000 αδημ.), τοσούτον μάλλον και καθ' όσον κατ' άρθρο 4 της κατ' εξουσιοδότηση του νόμου (άρθρο 14) εκδοθείσης Υπ. Αποφάσεως 1049691/27-4-94 (ΠΟΛ. 1099/94) η ανάθεση σε ειδικό συνεργείο ελέγχου άρθρου 39 ν. 1914/90 καθώς και η έκδοση εικονικών τιμολογίων κ.λπ. αποτελεί και λόγο εξαίρεσης από την περαιωτική διαδικασία άρθρου 14 ν.2198/94»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο **87 του ν. 4316/2014** «Οι προθεσμίες παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου και

κάθε άλλης πράξης επιβολής φόρων, τελών, προστίμων ή εισφορών, που λήγουν στις 31.12.2014, **παρατείνονται κατά ένα (1) έτος** από τη λήξη τους στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) για υποθέσεις, για τις οποίες έχουν αποσταλεί στοιχεία σε ελληνική δικαστική, φορολογική, ελεγκτική ή άλλη αρχή από άλλα κράτη - μέλη της Ε.Ε. ή τρίτες χώρες στα πλαίσια αμοιβαίας διοικητικής ή δικαστικής συνδρομής ή συμβάσεων αποφυγής διπλής φορολογίας εισοδήματος και κεφαλαίου ή συμβάσεων ανταλλαγής πληροφοριών ή συμβάσεων διοικητικής συνδρομής για την καταπολέμηση της απάτης και της φοροδιαφυγής ή οποιασδήποτε άλλης διαδικασίας, ή εκκρεμεί, κατόπιν αιτήματος των ανωτέρω ελληνικών αρχών, η αποστολή στοιχείων, και β) για υποθέσεις, για τις οποίες έχουν εκδοθεί κατά τη δημοσίευση του παρόντος ή θα εκδοθούν μέχρι τις 31.12.2014 εισαγγελικές παραγγελίες, εντολές ελέγχου, έρευνας ή επεξεργασίας ή εντολές και αιτήματα διερεύνησης από δικαστική ή φορολογική ή ελεγκτική αρχή, καθώς και από την Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης.»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο **22 του ν.4337/2016** οι προθεσμίες παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για έκδοση πράξης διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου και κάθε άλλης πράξης επιβολής φόρων, τελών, προστίμων ή εισφορών, που λήγουν στις 31.12.2015 παρατείνονται κατά ένα (1) έτος από τη λήξη τους (ήτοι **μέχρι 31-12-2016**) για υποθέσεις για τις οποίες έχουν εκδοθεί (κατά τη δημοσίευση του παρόντος) ή θα εκδοθούν μέχρι τις 31.12.2015 εισαγγελικές παραγγελίες, εντολές ελέγχου, έρευνας ή επεξεργασίας ή εντολές και αιτήματα διερεύνησης από δικαστική ή φορολογική ή ελεγκτική αρχή, καθώς και από την Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης.

Επειδή, από τη Δ.Ο.Υ. εκδόθηκε η υπ' αριθμόν/...-2015 εντολή επανελέγχου σε αντικατάσταση της αρχικής εντολής με αριθμό/.....2013 εντολή επανελέγχου της ίδιας Δ.Ο.Υ. και διενεργήθηκε έλεγχος Φ.Π.Α., βάση της από/2012 έκθεσης ελέγχου που διενεργήθηκε στο Γυμναστικό Σύλλογο «.....» από το Ειδικό Συνεργείου Ελέγχου που συγκροτήθηκε ειδικά για αυτό τον έλεγχο με την υπ' αριθμό/5455/ΔΕ-Β/26-10-2006 απόφαση του Υπουργού Οικονομίας & Οικονομικών

Επομένως, νόμιμα και εντός του χρονικού πλαισίου της παραγραφής ενήργησε η φορολογική αρχή και ως εκ τούτου, η ένσταση παραγραφής του προσφεύγοντος πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμη.

Αναφορικά με το δεύτερο ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η εφαρμογή του άρθρου 68 παρ.2 του Ν.2238/94 (Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος) είναι εσφαλμένη επί πράξεως επιβολής προστίμου για παράβαση διατάξεων τήρησης Βιβλίων και Στοιχείων, γιατί προϋποθέτει οριστικότητα της φορολογικής εγγραφής, πρέπει αυτός να απορριφθεί ως αβάσιμος για το λόγο ότι με την παρούσα ενδικοφανή προσφυγή προσβάλλεται η υπ'αριθμ...../2016 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α. και όχι η πράξη επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ.

Αναφορικά με τον τέταρτο ισχυρισμό της προσφεύγουσας που αφορά αφενός παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας λόγω μη κατάσχεσης του φερόμενου ως μερικώς εικονικού φορολογικού στοιχείου και του αντίστοιχου βιβλίου της εταιρείας τους (άρθρο 36 Κ.Β.Σ.) πρέπει αυτός να απορριφθεί ως αβάσιμος για τους εξής λόγους:

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 72 παρ.3 του Ν.4174/2013 «Για χρήσεις, περιόδους, φορολογικές υποθέσεις ή υποχρεώσεις για τις οποίες έχει εκδοθεί μέχρι την 31.12.2013 εντολή ελέγχου, εφαρμόζονται οι διατάξεις του κεφαλαίου 7 του Κώδικα

Φορολογικής Διαδικασίας, εφόσον κατά το χρόνο έναρξης ισχύος αυτού δεν έχει γίνει έναρξη του ελέγχου. Ως έναρξη του ελέγχου για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου λογίζεται η θεώρηση των βιβλίων του φορολογουμένου από όργανο της Φορολογικής Διοίκησης ή η κοινοποίηση πρόσκλησης για επίδειξη βιβλίων στον έλεγχο, στην περίπτωση που δεν είναι δυνατή η θεώρηση των βιβλίων ή η έκδοση της εντολής ελέγχου στην περίπτωση που δεν τηρούνται βιβλία.

«Ως έναρξη ελέγχου κατά την έννοια του πρώτου εδαφίου θεωρείται και η αποστολή έως τις 31.12.2013 επιστολής στο φορολογούμενο, με την οποία του γνωστοποιείται ότι έχει εκδοθεί εντολή φορολογικού ελέγχου. Σε περίπτωση κατά την οποία, έως τις 31.12.2013, είχε εκδοθεί εντολή φορολογικού ελέγχου και για οποιονδήποτε λόγο, μετά την ημερομηνία αυτή, για την ίδια χρήση, περίοδο, φορολογική υπόθεση ή υποχρέωση, εκδοθεί νέα εντολή ελέγχου, οι έννομες συνέπειες της έκδοσης της

αρχικής εντολής δεν θίγονται.» (Το Κεφάλαιο 7 άρθρα 23 ως και 29 του Ν.4174/2013)

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο **24 παρ.3&4 του Ν.4174/2013** , «3. Ο υπάλληλος που έχει ορίσει η Φορολογική Διοίκηση δύνεται να κατάσχει βιβλία και στοιχεία που τηρούνται ή διαφυλάσσονται σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία και οποιαδήποτε άλλα ανεπίσημα βιβλία, έγγραφα, αρχεία ή στοιχεία, εφόσον το θεωρήσει αναγκαίο, προκειμένου να διασφαλισθεί η αποδεικτική αξία αυτών.

4.Για την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου συντάσσεται έκθεση κατάσχεσης, η οποία υπογράφεται από το όργανο της Φορολογικής Διοίκησης που ενεργεί την κατάσχεση και τον ίδιο τον φορολογούμενο ή τον παρόντα κατά τη διενέργεια της κατάσχεσης υπάλληλο ή εκπρόσωπο του ή λογιστή του, ή, στην περίπτωση των νομικών προσώπων και οντοτήτων, εκτός των ανωτέρω προσώπων, από οποιονδήποτε εταίρο ή οποιοδήποτε μέλος της διοίκησης τους ή φορολογικό εκπρόσωπο τους. Αντίγραφο της έκθεσης κατάσχεσης παραδίδεται στον φορολογούμενο ή στα πρόσωπα του προηγούμενου εδαφίου. Σε περίπτωση άρνησης των παραπάνω προσώπων να υπογράψουν, η έκθεση θυροκολλείται. Ο φορολογούμενος δικαιούται να λάβει αντίγραφα ή φωτοτυπίες των κατασχεθέντων με δαπάνες του. Για την κατάσχεση βιβλίων, εγγράφων και λοιπών στοιχείων τρίτου φορολογούμενου δεν απαιτείται επίδοση της έκθεσης κατάσχεσης σε αυτόν.»

Κατά συνέπεια, η έλλειψη κατάσχεσης του φορολογικού δεν αποτελεί παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, αλλά εναπόκειται στην κρίση της φορολογικής αρχής.

Αναφορικά με τον πέμπτο ισχυρισμό ότι η αποδιδόμενη στην εταιρεία τους παράβαση της λήψεως ενός μερικώς εικονικού στοιχείου είναι νόμω και ουσία αβάσιμη και αναιτιολόγητη – ουδέποτε η εταιρεία τους υπέπεσε στην παράβαση που τους καταλογίζεται, πρέπει αυτός να απορριφθεί ως αβάσιμος για τους εξής λόγους:

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο **19 παρ. 4 του Ν.2523/97** «*Εικονικά είναι το στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στοιχείο ή το ένα από αυτά είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει*

θεωρήσει στοιχεία στην κατά τόπο αρμόδια, σύμφωνα με την αναγραφόμενη στο στοιχείο διεύθυνση, δημόσια οικονομική υπηρεσία. Εικονικό είναι επίσης το στοιχείο που φέρεται ότι εκδόθηκε ή έχει ληφθεί από εικονική εταιρία, κοινοπραξία, κοινωνία ή άλλη οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση ή από φυσικό πρόσωπο για το οποίο αποδεικνύεται ότι είναι παντελώς αμέτοχο με τη συγκεκριμένη συναλλαγή, οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση η σχετική διοικητική κύρωση επιβάλλεται, καθώς και η ποινική δίωξη ασκείται κατά του πραγματικού υπευθύνου που υποκρύπτεται. Τα φορολογικά στοιχεία στα οποία αναγράφεται αξία συναλλαγής κατώτερη της πραγματικής θεωρούνται πάντοτε για τους σκοπούς του παρόντος νόμου ως ανακριβή, ενώ τα φορολογικά στοιχεία στα οποία αναγράφεται αξία μεγαλύτερη της πραγματικής θεωρούνται ως εικονικά κατά το μέρος της μεγαλύτερης αυτής αξίας.»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο **66 παρ. 5 του Ν.4174/2013** «Εικονικό είναι το φορολογικό στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή στην οποία το ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη που αναγράφονται στο στοιχείο είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στη Φορολογική Διοίκηση».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο **18 παρ.9 του Π.Δ.186/92** «Το βάρος της απόδειξης της συναλλαγής φέρει τόσον, ο εκδότης, όσον και ο λήπτης του στοιχείου, οι οποίοι δικαιούνται να επιβεβαιώνουν τα αναγκαία στοιχεία του αντισυμβαλλόμενου από τη δήλωση έναρξης εργασιών ή από άλλο πρόσφορο αποδεικτικό στοιχείο, επιφυλασσομένων των διατάξεων περί φορολογικού απορρήτου, τα οποία οι συμβαλλόμενοι υποχρεούνται εκατέρωθεν να παρέχουν, φέροντας ο καθένας και την ευθύνη για την ακρίβεια των στοιχείων που παρέχει».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο **64 του Ν.4174/2013** «Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο **65 του Ν.4174/2013** «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο **171 παρ. 4 του ΚΔΔ**, οι εκθέσεις ελέγχου που συντάσσονται από τα φορολογικά όργανα έχουν εκτός από τις αναφερόμενες σε αυτές πληροφορίες ή ομολογίες του ελεγχόμενου, την κατά την παρ. 1 του ίδιου άρθρου αποδεικτική δύναμη (ΣΤΕ 451/1991).

Επειδή στο ζήτημα των προϋποθέσεων νομιμότητας της διαδικασίας του φορολογικού ελέγχου, έχει κριθεί ότι δεν υφίσταται παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, όταν για την έκδοση της πράξεως επιβολής προστίμου λαμβάνεται υπόψη και η έκθεση ελέγχου, η οποία δεν έχει μεν συνταχθεί από τον υπάλληλο που διενήργησε τον σχετικό έλεγχο αλλά από άλλον υπάλληλο της αρμόδιας για την επιβολή του προστίμου φορολογικής αρχής, εφόσον πάντως η έκθεση αυτή στηρίζεται στις διαπιστώσεις του διενεργήσαντος τον έλεγχο υπαλλήλου (ΣΤΕ 2056/1994, Λογιστής 1995, σ. 900 και ΔιΔικ 1995,1027).

Επίσης, στην περίπτωση που συντάχθηκε έκθεση ελέγχου από όργανο της αρμόδιας για την επιβολή του φόρου ή του προστίμου ΔΟΥ, δεν υπάρχει παράλειψη τηρήσεως ουσιώδους τύπου, έστω και αν η έκθεση αυτή συντάχθηκε επί τη βάση άλλης εκθέσεως ελέγχου, η οποία συντάχθηκε από υπάλληλο άλλης αναρμόδιας ΔΟΥ, οι διαπιστώσεις και τα συμπεράσματα του οποίου υιοθετούνται από τον υπάλληλο της αρμόδιας ΔΟΥ που συνέταξε την έκθεση. Και αυτό γιατί στην περίπτωση αυτή έλαβε χώρα η απαιτούμενη εκτίμηση των διαλαμβανόμενων στην άλλη έκθεση στοιχείων από το όργανο της αρμόδιας για την επιβολή του φόρου ή του προστίμου ΔΟΥ και συντάχθηκε και σχετική έκθεση. (ΔΕφΘεσ 41/2002, ΔΦΝ 2003, σ. 319).

Επειδή η φορολογική αρχή απέδειξε, την εικονικότητα των ληφθέντων, από την προσφεύγουσα επιχείρηση εικονικών τιμολογίων, την οποία αιτιολόγησε πλήρως αφού έλαβε υπόψη της και τα πορίσματα εκθέσεων ελέγχων άλλων υπηρεσιών (του Ειδικού Συνεργείου Ελέγχου) που αφορούν τόσο την εκδότρια επιχείρηση όσο και την λήπτρια επιχείρηση, οι οποίες περιέχουν πληροφορίες και διαπιστώσεις, διέπονται από αντικειμενικότητα, ακρίβεια και πληρότητα, αναφέρονται αναλυτικά στους λόγους που οδήγησαν τον έλεγχο στην εικονικότητα των επίμαχων τιμολογίων και τα πορίσματα είναι διατυπωμένα με τρόπο σαφή και αιτιολογημένο, ως αναλυτικά περιγράφονται στην από-2012 Έκθεση ελέγχου Κ.Β.Σ. από το Ε.Σ.Ε., η οποία ελήφθη υπόψη στην από-2016 έκθεση ελέγχου Κ.Β.Σ. για την επιχείρηση «... .. με ΑΦΜ:».

Αναφορικά με τον έκτο ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η διαδικασία επανελέγχου δεν είναι νόμιμη, καθώς ο έλεγχος έλαβε χώρα κατά παράβαση της διάταξης του άρθρου 36 παρ.1 του Κ.Β.Σ., σύμφωνα με την οποία ο έλεγχος των βιβλίων και στοιχείων που ορίζονται από τον Κ.Β.Σ. γίνεται στην επαγγελματική εγκατάσταση του επιτηδευματία ή στα γραφεία της Δ.Ο.Υ., προκειμένου για βιβλία α' και β' κατηγορίας, μετά από έγγραφη πρόσκληση του προϊσταμένου της, πρέπει αυτός να απορριφθεί ως αβάσιμος για τους εξής λόγους:

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 23 του Ν. 4174/2013 «1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά στοιχεία και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις «και μέσα μεταφοράς» που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες "και χρησιμοποιώντας μεθόδους" που προβλέπονται στον Κώδικα.

2. Ο έλεγχος «εκπλήρωσης των φορολογικών υποχρεώσεων» του φορολογούμενου που διενεργείται από τη Φορολογική Διοίκηση είναι δυνατόν να έχει τη μορφή φορολογικού ελέγχου από τα γραφεία της Φορολογικής Διοίκησης ή επιτόπιου φορολογικού ελέγχου:

«α) Η φορολογική διοίκηση μπορεί να διενεργεί φορολογικό έλεγχο από τα γραφεία της με βάση τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις, δηλώσεις και λοιπά έγγραφα που υποβάλλει ο φορολογούμενος, καθώς και έγγραφα και πληροφορίες που έχει στην κατοχή της ή με βάση τα βιβλία και λογιστικά αρχεία που προσκομίζονται από τον φορολογούμενο, κατόπιν σχετικού εγγράφου της φορολογικής διοίκησης».

Αναφορικά με τον έβδομο ισχυρισμό ότι η διαδικασία επανελέγχου και το πόρισμα αυτής προσκρούει ευθέως στην αρχή της αναλογικότητας, προβάλλεται αλυσιτελώς και θα πρέπει να απορριφθεί

Επειδή, θα πρέπει να σημειωθεί ότι σύμφωνα με την συνταγματικά κατοχυρωμένη αρχή της αναλογικότητας, οι επιβαλλόμενοι από τον κοινό νομοθέτη και την διοίκηση περιορισμοί στην άσκηση ατομικών δικαιωμάτων πρέπει να είναι μόνον οι αναγκαίοι και να συνάπτονται προς τον υπό του νόμου επιδιωκόμενο σκοπό. Ένα μέτρο που

προβλέπεται από διάταξη νόμου ως κύρωση για παράβαση διατάξεων τότε μόνο αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας, όταν από το είδος του ή τη φύση του είναι προδήλως ακατάλληλο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού ή όταν οι δυσμενείς συνέπειες του μέτρου τελούν σε προφανή δυσαναλογία ή υπερακοντίζουν τον επιδιωκόμενο σκοπό (ΣΤΕ 990/2004Ολ). Η δε η θέσπιση με τις διατάξεις του ν.2523/1997 συστήματος αντικειμενικού προσδιορισμού των προστίμων, στοχεύοντας, κατά την σχετική εισηγητική έκθεση, στην αποφυγή συμπτωμάτων διαφθοράς και τη δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης μεταξύ φορολογικής αρχής και των πολιτών, οι οποίοι μπορούν πλέον να γνωρίζουν εκ των προτέρων το ακριβές ύψος του προστίμου για κάθε συγκεκριμένη παράβαση, έτσι ώστε να επιβάλλεται για όμοιες περιπτώσεις πρόστιμο της ίδιας βαρύτητας, συναρτώμενο, ευλόγως άλλωστε κατά περίπτωση με την βαρύτητα, το είδος την συχνότητα κάθε παράβασης, ήτοι με μεγέθη αναγκαίως συναφή προς το ύψος της αντίστοιχης φοροδιαφυγής, εξασφαλίζει την ανάγκη διαφάνειας και την σαφήνεια των εις βάρος των παραβατών επιβαλλομένων κυρώσεων.

Επειδή, η φορολογική αρχή, θεμιτώς κατά το Σύνταγμα, δεν διαθέτει διακριτική ευχέρεια να προσδιορίζει το ύψος του προστίμου αναλόγως των ειδικότερων συνθηκών της παραβάσεως, θέμα παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας ή του δικαιώματος παροχής έννομης προστασίας ως εκ του ότι το δικαστήριο που ελέγχει τη νομιμότητα της σχετικής πράξεως της ως άνω αρχής δεν διαθέτει ούτε αυτό τέτοια εξουσία, δεν μπορεί να τεθεί. Συνεπώς, ακόμα και υπό την εκδοχή ότι το επίμαχο πρόστιμο αποτελεί, λόγω της φύσεως και της σοβαρότητας που μπορεί να έχει κατά περίπτωση, κύρωση «ποινικής φύσεως» κατά την έννοια του άρθρου 6 παρ.1 της κυρωθείσας με το ν.δ. 53/1974 (Α'256) Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), δεν τίθεται ζήτημα παραβιάσεως της εν λόγω διατάξεως. (ΣΤΕ 2402/2010).

Αναφορικά με τον όγδοο ισχυρισμό περί εξίσωσης της περίπτωσης λήψης ενός μερικού εικονικού στοιχείου με ένα ολικό εικονικό στοιχείο μην αναγνωρίζοντας προς έκπτωση ολόκληρο το Φ.Π.Α. του μερικώς εικονικού στοιχείου, πρέπει αυτός να απορριφθεί ως αβάσιμος για τους εξής λόγους:

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 18 παρ. 2 του Κ.Β.Σ. (Π.Δ. 186/92), κάθε εγγραφή στα βιβλία, που αφορά συναλλαγή ή άλλη πράξη του υπόχρεου, πρέπει να στηρίζεται σε στοιχεία που προβλέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα αυτού ή σε δημόσια έγγραφα ή σε άλλα πρόσφορα αποδεικτικά στοιχεία.

Επειδή, σύμφωνα με το **άρθρο 32 παρ.1β του Ν.2859/2000** «. Το Δικαίωμα έκπτωσης του φόρου μπορεί να ασκηθεί, εφόσον ο υποκείμενος στο φόρο κατέχει:

β) νόμιμο τιμολόγιο ή άλλο αποδεικτικό στοιχείο που επέχει θέση τιμολογίου, από τα οποία αποδεικνύονται οι παραδόσεις αγαθών και οι παροχές υπηρεσιών που γίνονται σε αυτόν και ο φόρος με τον οποίο επιβαρύνθηκαν»

Επειδή, δεν παρέχεται δικαίωμα έκπτωσης του φόρου εισροών που αντιστοιχεί σε πλαστό στοιχείο, από το λήπτη του στοιχείου αυτού

Με τη γνωμοδότηση του ΝΣΚ 685/2000 και την Εγκ. ΠΟΛ. 1225/28-9-2001 γίνεται δεκτό ότι ο υποκείμενος στο ΦΠΑ ως λήπτης πλαστού στοιχείου, **δεν έχει δικαίωμα έκπτωσης για τον αναγραφόμενο στο στοιχείο αυτό ΦΠΑ και τούτο πρέπει να απορρίπτεται ως μη νόμιμο.**

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, το υπό έλεγχο φορολογικό στοιχείο κρίθηκε εικονικό, βάσει των ανωτέρω, ορθώς η φορολογική αρχή αφαίρεσε από τον προς έκπτωση φόρο δαπανών της χρήσης 2002 με τη συνολική αξία του Φ.Π.Α. του υπό έλεγχο φορολογικού στοιχείου.

Αναφορικά με τον ένατο ισχυρισμό περί αναδρομικής εφαρμογής της ελαφρότερης διοικητικής κύρωσης στην υπό κρίση περίπτωση, δηλαδή περί εφαρμογής των διατάξεων του Ν. 4337/2015 και μόνο αυτών, δηλαδή μόνο επιβολή προστίμου, πρέπει αυτός να απορριφθεί για τους εξής λόγους:

Επειδή, «ο φόρος αποτελεί άμεση και οριστική παροχή των ιδιωτών προς τη δημόσια εξουσία, που είναι αναγκαία για την κάλυψη των δημοσίων βαρών»

Επειδή, στην έννοια φορολογικές κυρώσεις περιλαμβάνονται το σύνολο των αναγκαστικών μέτρων που διαθέτει η φορολογική αρχή προκειμένου να αποτρέψει, να παύσει ή να τιμωρήσει μια φορολογική παράβαση (Θεόδωρος Φορτσάκης – Κατερίνα Σαββαΐδου, Φορολογικό Δίκαιο, εκδόσεις: Νομική Βιβλιοθήκη 2013, σελ. 583)

Επειδή, κατά πάγια θέση της νομολογίας, φορολογικές οι κυρώσεις δεν έχουν την έννοια της αποδοκιμασίας, όπως η ποινή, αλλά με αυτές σκοπείται ο εξαναγκασμός

του φορολογούμενου στην υλοποίηση των υποχρεώσεών του που προβλέπονται από τη φορολογική νομοθεσία.

Και βεβαίως οι τόκοι- προσαυξήσεις, και τα πρόστιμα εκπρόθεσμης καταβολής ή μη υποβολής ή ανακριβούς φορολογικής δήλωσης θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως αποζημίωση του Δημοσίου για την ζημία που υπέστη από την εκπρόθεσμη ή ανακριβή δήλωση κ.λπ., αν και στο μέτρο που το ύψος τους υπερβαίνει ένα εύλογο όριο, αποκτούν και αυτές τον χαρακτήρα της κύρωσης. Όμως δεν θεωρούμε ότι το ίδιο πρέπει να ισχύει για τα πρόστιμα που συνιστούν κύρωση για την παράβαση των σχετικών ρυθμίσεων (Κωνσταντίνος Φινοκαλιώτης, *Φορολογικό Δίκαιο, Εκδόσεις Σάκκουλας 1999, σελ. 151 επ.*)».

Επειδή, οι φορολογικές κυρώσεις έχουν παρακολουθηματικό χαρακτήρα σε σχέση με την κύρια φορολογική υποχρέωση. Συνεπώς, τα δικαστήρια έχουν υποχρέωση να εξαλείψουν ή να μειώσουν το πρόστιμο, όταν εξαλείφουν ή μειώνουν τη διαφορά του φόρου. (Θεόδωρος Φορτσάκης – Κατερίνα Σαββαΐδου, *Φορολογικό Δίκαιο, εκδόσεις: Νομική Βιβλιοθήκη 2013, σελ. 583*)

Επειδή, σύμφωνα με το **άρθρο 55 παρ.2δ του Ν.4174/2013** «*Στο Φ.Π.Α., όταν μετά από έλεγχο αποδειχθεί ότι ο υποκείμενος στο φόρο, ως λήπτης εικονικού φορολογικού στοιχείου ή στοιχείου το οποίο νόθευσε αυτός ή άλλοι για λογαριασμό του, διενήργησε έκπτωση φόρου εισροών ή έλαβε επιστροφή φόρου, σύμφωνα με τις διατάξεις περί Φ.ΠΑ, ή ως εκδότης δεν απέδωσε φόρο, με βάση πλαστά, εικονικά ή νοθευμένα φορολογικά στοιχεία, επιβάλλεται πρόστιμο ισόποσο με το πενήντα τοις εκατό (50%) του φόρου που εξέπεσε ή που επιστράφηκε ή δεν απέδωσε, ανεξάρτητα αν δεν προκύπτει τελικά ποσό φόρου για καταβολή.*

Το πρόστιμο αυτό επιβάλλεται και στα πρόσωπα που έλαβαν επιστροφή φόρου με βάση πλαστά,

εικονικά ή νοθευμένα φορολογικά στοιχεία που εξέδωσαν οι ίδιοι].

Επειδή, σύμφωνα με το **άρθρο 72 παρ. 32.4 του Ν.4174/2013** «*Εξαιρετικά οι διατάξεις του άρθρου 55 παρ. 2 του Κώδικα είναι δυνατόν να εφαρμοστούν και για παραβάσεις που διαπράχθηκαν έως το χρόνο δημοσίευσης αυτού και επισύρουν πρόστιμα των άρθρων 5 παρ. 10 και 6 του ν. 2523/1997 ανεξάρτητα από το χρόνο διαπίστωσης τους, εφόσον το νέο καθεστώς "του άρθρου 55 παρ. 2" του Κώδικα επιλεγεί ως ευνοϊκότερο από τον υπόχρεο, για το σύνολο των παραβάσεων που περιέχονται στην ίδια πράξη ή απόφαση επιβολής προστίμου, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα κατωτέρω, ανά κατηγορία υποθέσεων*»

Επειδή, με το άρθρο **3 παρ.4 & 5 του Ν.4337/2015** καταργήθηκαν ρητά οι διατάξεις των παρ. 1&2 του άρθρου 55 του Ν.4174/2013. Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ.8 του Ν.4337/2015 «*Η περίπτωση δ` της παραγράφου 2 του άρθρου 55 του ν. 4174/2013 συνεχίζει να εφαρμόζεται για παραβάσεις που διαπράχθηκαν μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος και για τις οποίες δεν έχουν εκδοθεί οριστικές πράξεις επιβολής προστίμων*»

Από τα παραπάνω συνάγεται ότι η επιβολή προστίμου Φ.Π.Α έχει παρακολουθηματικό χαρακτήρα ως προς την προσβαλλόμενη πράξη επιβολής φόρου προστιθέμενης αξίας και σε καμία περίπτωση η φορολογική κύρωση δεν μπορεί να υποκαταστήσει ή να απαλλάξει τον ελεγχόμενο από την υποχρέωσή του να καταβάλλει τον οφειλόμενο φόρο. Περαιτέρω δε, οι ευνοϊκότερες διατάξεις του Ν./2015 ως προς το Πρόστιμο του Φ.Π.Α. προβάλλονται στην παρούσα ενδικοφανή προσφυγή παρελκυστικά.

Αναφορικά με το δέκατο ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι δυνάμει του τακτικού ελέγχου της φορολογικής αρχής από το λογαριασμό 64.02, διαφημίσεις, δεν αναγνωρίζεται ποσό 10.000 ευρώ, διότι αφορά διαφήμιση σε γήπεδο του χωρίς να καταβληθεί το δημοτικό τέλος, έχει ήδη, πρέπει αυτός να απορριφθεί για τον εξής λόγο:

Επειδή, σύμφωνα με το **άρθρο 64 του Ν.4174/2013** «*Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου*»

Επειδή, σύμφωνα με το **άρθρο 65 του Ν.4174/2013** «*Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου*»

Επειδή, η από-2016 έκθεση ελέγχου Φ.Π.Α. της Δ.Ο.Υ. στη σελ. 12 αναφέρει ρητά ότι «*η ελεγχόμενη στη χρήση 1/1-31/12/2003 και 1/1-31/12/2002 εξέπεσε φόρο εισροών με βάση εικονικά φορολογικά στοιχεία κατά την έννοια των διατάξεων της παραγρ. 4 του άρθρου 19 του Ν.2523/97. Συγκεκριμένα καταχώρησε*

στις δαπάνες της συναλλαγής οι οποίες κρίθηκαν μερικώς εικονικές ως προς την αξία τους (δύο Τ.Π.Υ. αξίας 73.360,00 ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 13.204, 80 ευρώ έκαστο ανά ελεγχόμενο έτος) έκδοσης του»

Επειδή, ο τακτικός έλεγχος της Δ.Ο.Υ. που αναμόρφωσε τη δαπάνη του επίμαχου τιμολογίου κατά 10.000 ευρώ λιγότερο, αφορά τη φορολογία εισοδήματος και όχι τη φορολογία Φ.Π.Α.

Αναφορικά με τον ενδέκατο ισχυρισμό περί στέρησης του δικαιώματος της ελεγχόμενης να ενταχθεί στη ρύθμιση χρεών του Ν. 4321/2015, καθώς και παραβίασης της ισότητας, της ίσης μεταχείρισης και της χρηστής διοίκησης, πρέπει αυτός να απορριφθεί ως αβάσιμος για τους εξής λόγους:

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ.1 του Ν. 4321/2015 «Βεβαιωμένες οφειλές στη Φορολογική Διοίκηση, σύμφωνα με τον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Κ.Φ.Δ.), τον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε.) και τον Τελωνειακό Κώδικα, δύνανται να ρυθμίζονται, κατόπιν αίτησης του οφειλέτη, εφόσον έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες έως και την 1η Μαρτίου 2015 και έχουν καταχωρισθεί στα Βιβλία Εισπρακτέων Εσόδων της Φορολογικής Διοίκησης μέχρι την ημερομηνία αίτησης για υπαγωγή σε ρύθμιση, με απαλλαγή κατά ποσοστό από πρόσθετους φόρους ή τέλη του Ν. 2523/1997, πρόστιμα εκπρόθεσμης υποβολής ή μη υποβολής δήλωσης ή ανακριβούς δήλωσης του Ν. 4174/2013 (ΚΦΔ) που έχουν συμβεβαιωθεί με την κύρια οφειλή και από τις προσαυξήσεις και τους τόκους εκπρόθεσμης καταβολής που τις επιβαρύνουν ως ακολούθως:»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 26 του Ν. 4174/2013 «Οι υποθέσεις που ελέγχονται κατά προτεραιότητα, επιλέγονται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων με βάση κριτήρια ανάλυσης κινδύνου ή, εξαιρετικά, με βάση άλλα κριτήρια, τα οποία καθορίζονται από τον Γενικό Γραμματέα και δεν δημοσιοποιούνται.»

Επειδή, ενόψει της δέσμιας αρμοδιότητας της φορολογικής διοίκησης σε σχέση με την εκτέλεση των φορολογικών νόμων, η φορολογούσα αρχή οφείλει να εφαρμόζει τους ισχύοντες φορολογικούς νόμους... (Κωνσταντίνος Φινοκαλιώτης, Φορολογικό Δίκαιο, Εκδόσεις Σάκκουλας 1999, σελ. 151 επ.)».

Επειδή οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από-**2016 έκθεση επανελέγχου φόρου προστιθέμενης αξίας** της ΔΟΥ, επί της οποίας εδράζεται η προσβαλλόμενη πράξη, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες,

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης-2016 με αριθμό πρωτοκόλλου 68366 ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας «... ..» με ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Υπ' αριθ. .../.....2016 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α διαχειριστικής περιόδου 1/1/2003 – 31/12/2003

Φ.Π.Α για καταβολή	13.204,80€
πλέον πρόσθετος φόρος 120%	15.845,76€
Σύνολο για καταβολή	29.050,56€

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
Της Δ/ΝΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Η Προϊσταμένη της Υποδ/νσης
Επανεξέτασης & Νομικής Υποστήριξης
α/α

Ακριβές Αντίγραφο
Η υπάλληλος του Γραφείου
Διοικητικής Υποστήριξης

Μαβινίδου Κυράτσα
(Εφοριακός ΠΕ/Α)

Σ η μ ε ί ω σ η :

Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Διεύθυνσή μας εντός είκοσι (20) ημερών από την λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθρο 126 του Ν.2717/1999).